

Bettes István, költő (Pozsony)
Böszörményi István, középiskolai tanár (Losonc)
Csáky Károly, néprajzkutató (Ipolytság)
Danis Tamás, ny. középiskolai tanár (Rimaszombat)
Gaál Lajos, geológus (Rimaszombat)
Győry Dezső (1900–1975), költő
Sz. Haltenberger Kinga, művészettörténész (Losonc)
Draskóczy János, ny. erdészmérnök (Nagyoroszi)
Juhász János (? – ?), ref. kántortanító
B. Kovács István, gömörológus (Rimaszombat)
A. Marton Gyula, publicista (Komárom)

Mihályi Molnár László, tanár, publicista (Szepsi)
Móricz Zsigmond (1879–1942)
Móser Zoltán, esszéíró, fotóművész, egyetemi oktató (Bicske)
Puntigán József, publicista (Losonc)
Székely Kinga, ny. főosztályvezető (Budapest)
Szombathy Viktor (1902–1985), író, publicista
Szászi Zoltán, költő, publicista (Rimaszombat)
Tóth Elemér, költő (Pozsony)
Varga István, költő (Komárom)
Zsélyi Katalin, művelődésszervező (Rimaszombat)

Előzetes a 4. számból

2. számunk előzetesében három olyan írás közlését jeleztük, amelyek végül is a lapszám végső kialakítása során kimaradtak. Egy kivételével az ideai 4. számunkban olvashatják majd őket. Hasonló módon jelen számunk súlyponti témájának megnevezése is módosult. A változtatásokért Olvasóink szíves elnézését kérjük.

*

„Perjése a Balog és Rima folyók vízváltójánál, a Palaszka és Közép hegy között eredő Bikk patak völgyében található. A dombos tájon a tölgy, cser, gyertyán az uralkodó, itt-ott fenyves erdők is megtalálhatók. [...] A kemencét több célra is kihasználták. A kenyérsütésen kívül ebben sütötték a kelt kalácsot a lakodalmakra, a pecsenyét, hurkát, kolbászt a disznótorok alkalmával, ebben aszalták a szilvát, körtét, a tetején szárították a gyógyfüveket (hársfalevelet, bojtortjánt, kakukkfüvet stb.), a tetején altatták a tejet, de ezen szárították a gyerekek átázott cipőjét is.“

(**Hank József**: *Mozzanatok Perjése népeletéből*)

„Az abroszt, surcot díszítették felszedettel és hímzéssel is. Sokszor kirojtozták a szélét, s ezzel még díszesebbé varázsolták. A rojtozást csomózással végezték, s virág-vagy gyümölcs mintát készítettek még rojtból is. Ezeket a holmitkat főleg saját szükségletükre készítették az emberek, de a kinek jutott eladásra belőle, az kivitte a vásárra. A vásznat tekeresben tárolták és így is szállították. Olykor úgy is értékesítették, hogy a vásznat méterben az azt előre megrendelő szatócsoknak adták. A nagyanyáinktól örökölt szóttesekben még ma is gyönyörködhetünk.“

(**Eszrényi Éva**: *A kender feldolgozásának szakszókincse Lóköson*)

„Hóréstes beköszönő a vőlegényes házhoz:
Kedves újdoni atyafiak!

Ime, mint új, de szerető atyafiak jöttünk el hozzájok, hogy velük szorosabb ismeretségbe eredjünk, eljöttünk meglátogatni azt, kit szívünk szeret, kivel e hajlékot gazdagítottuk, hogy vele és velük víg mulatás és szép beszélgetések között töltsük az ünnepélyes órát. Mi tehát hív barátságukba ajánljuk magunkat, hogy jó szívvel vesznek társaságukba minket.“

(*Egy bátkai vőfélykönyvből*)

„Az 1861. február 7-én kelt esperesi körlevélnek ez volt az egyik pontja: «Az is óhajandó, hogy az 1848-iki törvények tanítása minden oskolában a tantárgyak közé felvetesék; a földrajzra nézve a múlt évben betiltott kistükör győzött; a megyék régi felosztása szerint taníttassék; [...] Végre miután a hazafiúi érzület nem tartatik többé bűnnek: a nemzet ajkán el nem némult nép himnusz u.m. Hazádnak rendületlenül és Isten áld meg a magyart az iskolába taníttassék be».“

(**Csobó Tünde**: *A harmaci református iskola működése 1868-ig*)